

את צערנו שלנו. האין שעבוד קשר עוד יותר ליונים, עם שהוא למעלה מכל העמים ברוחם לבנו? ואף על פי כן בורעים גם הם לרומי. פיקחים הם היונים. הומירוס לימד דם שהבושה אינה נאה לאיש מחסור. בגזירת פיהם לבד לא ישיגו את חירותם; אנו — לא כל שכן.

אך קולו של אגריפס לא נשמע במבול כרזות הכתות שהשתלטו על יהודה ערב חורבן הבית השני; צדוקים, פרושים, איי סיים, סיקריקים, קנאים, שחרי יונים, חכמי תורה וחסידי רומי שיבצו את יריעת יהודה באותה תקופה. הם לא יכלו להתגבר על הפירוד שאכל בהם, לא יכלו להתאחד נגד האויב מבחוץ. התוצאה: חורבן יהודה.

מוסיקה

הכנר נישא על ידיים

הוא לא היה ילד פלא, לא בכה כדי שאבא יביא לו כנור. משהחל לנגן בכנור, והוא בן 11, עבדה אמא שטרן הרבה כדי להכריחו לעשות. (במצב היא רצתה יותר ממני שאהיה מוסיקאי). ומקץ עשר שנים הבריק ככוכב מזהיר בשמי המוסיקה, כתופעה מן הנדירות ביותר במוסיקה של המאה הזאת. רוב המבקרים בעולם ואף השכלתניים שביניהם גמרו אומר, שהמלה "עצום" מתאימה ביותר להגדרת הדמות הוירטואוזית הזאת.

השבוע, באמפייתארטון רמת גן, עמד איי זיק (יצחק) שטרן על הבמה, השמיע באייר הפתוח שני קונצ'רטים (מוצרט ופרוקופייב) בקלות כזאת כאילו ניגן בטרקלין קטן. הרי כיח מה גדולה שליטתו על הכלי, הלהיב את הקהל ועורר הערצה בלבבות הבקאים. האיש נמוך הקומה ובעל החוף (למעלה מ-100 ק"ג) אחז בכנור הענק כמחזיק בובה בורעוץ היו, ניגן בעצמה, רגש וסגנון, מעוף, עוצם ודייקנות שהיו מספיקים לכמה וירטואוזים גם יחד. אם להוציא מכלל חשבון את יאשא ("האדם העליון") הפץ עומד כיום אייזיק שטרן בעולם הוירטואוזים כאחד שאין לו מתחרה פרט לדוד אוסטרין הרוסי, הדומה, אגב, לשטרן לא רק בדמותו המוסיקלית אלא גם בחיצוניותו.

עשרת הדשי יניקה. כוכבו של שטרן עלה לפני 12 שנה, עת החל מופיע עם תזמורות ואקדמיות. הוא נתפרסם מהר ומקץ כמה שנים החלו מצביעים עליו כעל "יורשו של חפץ". כמה סרטים כהומורסקה (עם ג'ון קרופורד) פירסמוהו עוד יותר. לפני שנתיים ביקר שטרן בישראל ביקור חטוף של עשרה ימים. הלהיב את הקהל ויצא שוב לעולם. מאז נפוצו עליו שמועות; כתבו וסיפרו, כי אייזיק שטרן עלה על עצמו. הרי בר נראה כבלתי אפשרי אך הנגינה שלו באמפייתארטון הוכיחה את זאת. שטרן נמצא כיום בפסגת הקריירה שלו.

הכנר, הנמצא כעת בסיוור של 70 קוג' צרטים באירופה, סיפר על תסביך העליונות של ערש התרבות. אירופה נושאה כיום את שטרן על ידיה, אך אינה יכולה להסכים עם העובדה שהוא כנר אמריקאי. הכיצד? כתב אחד המבקרים, "אמריקאי ממש ואמן כזה?" תשובתו של שטרן היתה: "ינקתי את תרבות אירופה בעשרת חודשי הראשונים — ומאז אני אמן" (שטרן נולד ברוסיה והגיר עם הוריו לאמריקה כשהוא תינוק בן 10 חדשים).

שטרן חזר עתה מהפסטיבל הפרטי של פב' דו קולס, הצילסון הספרדי הגאוני, שהתברר לו מעולם מתוך מחאה על שהדימוקרטיות מדיניות יחסים עם פרנקו. על קולס דיבר שטרן בהתרגשות בלתי רגילה. במסיבת עת' נאים בתל אביב סיפר שטרן על חיותו כמה ימים במחיצתו של קולס, כשדמעות נראות בעיניו. "איני יודע כיצד זה קורה, האדם הזה הוא קוסם דגול, גאון, על-אנושי — כל דקה אתו זה קודש". מסתבר שקולס, שניצח על התזמורת בפסטיבל, מתרגש בשעת הניגון במידה כזאת שהוא מפסיק את הניצוח, שוקע במחשבות, מתחיל לשיר אל עצמו.

חברת סרטים אמריקאית שנתמכה על ידי הסטייט דפארטמנט וביקשה להסריט את הפסטיבל לא קיבלה מקולס את הרשות לכך, מא' חר שמשאלת אמריקה מקיימת יחסים עם פרנקו. מצפוני לא יהיה נקי עד סוף חיי, אמר קולס והפסטיבל לא הסריט.

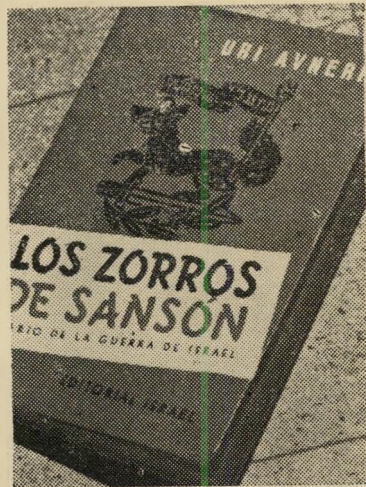
משנשאל שטרן על יחסו לישראל, השיב בפשטות: "מה אספר לכם על התלהבות, כולם מדברים כך, לא תאמינו, אנחנו כולנו ציניקים. אולם אם תקחו בחשבון שאני באתי כאן בחום כזה — תבינו איזה פטריוט אני".

השועלים שוב רוכבים

ב-2 ביולי 1948 עלו 5 גייסים בדרך המנותקת לנגבה, פרצו בחשכת הלילה לתוך ריכוז מצרי, דרסו בגלגליהם את ההיילים שניסו להימלט מתוך שוחותיהם. למחרת היום זכו, בדף הקרבי של חטיבתם, לתואר כבוד תמיכי: שועלי שמשון.

כעבור 3 שנים זכו המשתתפים בהתקפה אגדתית זו, שהפכו בינתיים נהגים, מלחים, בעלי בית-חרושת לנעלים וזנבים, לנצחון בלתי-צפוי בפינה רחוקה של העולם. מיניסטריון המלחמה של ארגנטינה יעץ לקציניו לקרוא את הספר "לוס זורוס דה סאנסון" ("השועלים של שמשון") שהופיע חדשים לפני כן בבואנוס איירס, כשהוא נושא על מעטפתו את סמלה הרשמי של פלוגת השור' עלים: שועל הנושא בזנבו לפיד בוער. לפני כמה חדשים חיפשה הוצאה ארגנטית גית ספר על מלחמת-העצמאות הישראלית. תשומת לב נמשך ל"בשדות פלשת 1948", שהשיג שיא בלתי-רגיל בשוק הישראלי. מותחן חישוב שמה שטוב ליושראליים. יכול להיות טוב גם לארגנטינים, תירגמה את הספר (ומאות השמות של לוחמי גבעתי המזוכרים בו) לספרדית, הוציאה אותו לשוק. התוצאה: המהדורה אזלה תוך חודשים.

פירון, טיטו, ישראל. בה בשעה ש"בשדות פלשת" הופיע במדינתו של פרון ונתקבל להדפסה (בסרבית) ע"י ההוצאה הרשמית במדינתו של טיטו, היה גורלו של חלקו השני (והחשוב יותר) פחות מזהיר במדינת ישראל. ענה אחרי הופעת "הצד השני של המטבע" עמדה הממשלה (וה"מו"לים הכפופים לה) על שלה. אף כי הספר לא נאסר בגלוי, ניתנה הוראה (סודית) לבל

"שועלי שמשון" בארגנטינה שלוש שפות ושמונה מהדורות

להקציב לו ניר, למנוע בזאת את הופעתה של מהדורה שניה (אחרי שמהדורה ראשונה של 3000 טפסים אזלה, בשעתו, תוך שבר עיים). המו"ל של המהדורה הראשונה ויתר על זכויותיו כשנרמז לו כי המו"לים האחרים עלולים להוציאו מאנודתם, לשלול ע"י כך את מיכתי-הנגייר שלו. שני מו"לים גדולים, שגילו התענינות בספר, משכו את ידיהם בחפזון, כשקיבלו רמזים דומים.

הפרשה הגיעה לאיאה כשהמחבר ניסה להוציא את הספר לאור לבדו, על ניר פרטי. הממשלה החרימה את הנזיר בדפוס, שיחררה יודפס עליו ספר זה. כשהתפתח ויכוח חריף על מגמתו הפאצי-פיסית של הספר בבית-המשפט, בתביעה שהוגשה ע"י עורך-הדין מרדכי שטיין נגד עורך סולס ישראל שייב, גברה שוב ההתענינות בספר. בעל תנות לספרים בתל-אביב הציץ בפומבי לקנות את הספר (שמחירו כפול). על מנת למכרו שנית במחיר

היהודים לא פיקחים

רום ותהום (312 ע') — יוחנן טברסקי — בהוצאת טברסקי (1,500 ל"י). אגריפס ארך יהודה, נבד הורדוס וחביב העץ, איבד את עולמו (בנינו העם) שעה שביקש להתפשר עם הרומאים: "אל תהא ארצנו בית שאין בו חלונות. אל נראה רק

אחרי שהמהדורה השביעית אזלה לפני חודש, מחכה הספר עתה למהדורתו השמינית. בטיה נמכרו עד כה קרוב ל-25,000 טפסים.

העבא הפנימי הא הקובע!

עבוד עם בד שער
בטנת משי במעיל
בטנת משי בשרוולים

זהו סוד השתמרות צורתן של חליפותינו מאריגי קיץ אמריקאיים המביא לחסכון מ משי בכספך ובנקודותיך.

מספר הנקודות לא השתנה. דהיינו:
חליפות 30 נקודות
מכנסים 11 נקודות

היצור שלנו הורך ונעשה קצב מוגבר וכל שבוע מגיעים לסניפינו אלפי זוגות מכנסים ומאות חליפות סבלות! — אנו נספק את דרישות כל לקוחותינו

אפ"ע

ירושלים * תל-אביב * חיפה

פינר את יוסף

נצל את ההזדמנות
הנטיח חלק מהסכונותיך
לפי השער הרשמי של

1 ל"י = \$2,80

רכוש מ"צ

שטרי-חסכון
צמודי-דולר

המדה המקסימלית המותרת לך:

עד גיל 18 100 ל"י — \$ 280
לכל מבוגר 250 ל"י — \$ 700

המכירה בכל הבנקים

פרסום רימן